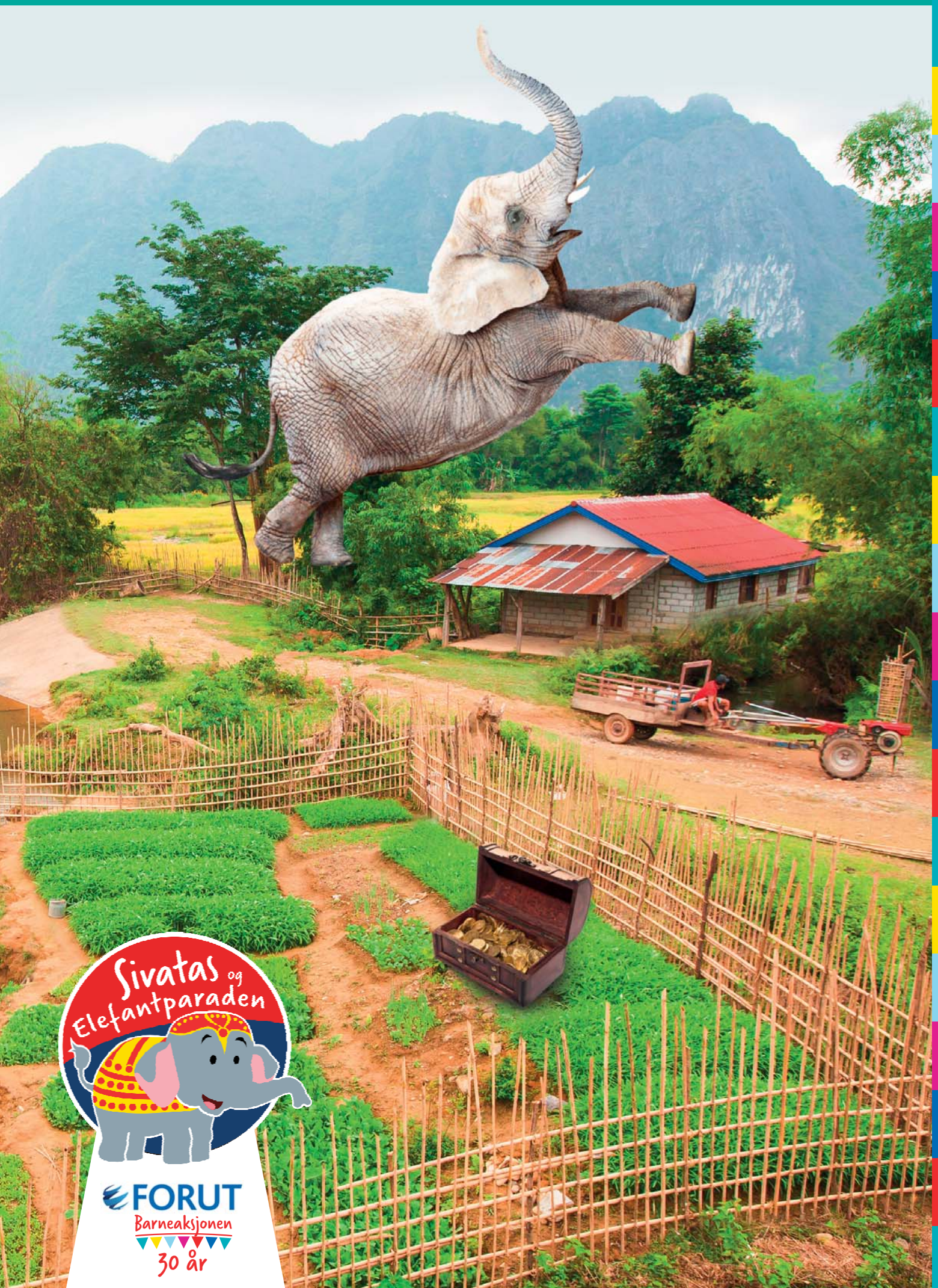

GAMARALA OG ELEFANTEN

FORUT
Barneaksjonen
30 år

GAMARALA OG ELEFANTEN

Det bodde en gang en mann som het Gamarala i en liten landsby på Sri Lanka. Gamarala var klok og valgt til leder i landsbyen. I tillegg til å passe på at alle hadde det bra, dyrket han grønnsaker. Hver kveld gikk han ut og sjekket åkeren.

En kveld så han en stor, hvit elefant som stod og spiste av grønnsakene hans, og Gamarala ropte «Stopp! Ikke spis grønnsakene mine!» Elefanten ble redd og løp bortover jordet med Gamarala etter seg. Gamarala hadde akkurat fått tak i halen til elefanten da han kjente at den lettet fra bakken. Elefanten fløy mot himmelen, og Gamarala holdt seg fast i halen og ble med på ferden. I himmelen fant Gamarala så mye gullpenger og edelstener som han aldri hadde sett før. Han fylte opp en stor kiste som han tok med seg på elefantryggen tilbake til jorden.

I landsbyen fortalte han bakeren om det som hadde hendt og viste ham alt han hadde tatt med i kisten. «Ikke si det til noen» sa Gamarala til bakeren. Men bakeren fortalte det til snekkeren og snekkeren til maleren og maleren til mureren, og snart visste hele landsbyen om kisten. Alle kom for å se edelstenene og gullet og ønsket å bli like rike som Gamarala.

Neste kveld var hele landsbyen samlet ved Gamaralas grønnsakshage da den hvite elefanten kom tilbake. En så stor og sterk elefant hadde de aldri sett før. Da den hadde spist seg god og mett og skulle reise tilbake til himmelen, tok Gamarala et godt tak i elefantens hale. Konen hans tok tak i Gamarala, sønnen deres i konen og slik fortsatte det til alle i landsbyen hang som et kjempelangt kjede bak elefanten. Oppover mot himmelen bar det, og alle var spente og gledet seg til gullet og edelstenene.

Ei gammel kone som hang fast i sønnen til Gamarala var veldig spent og klarte ikke vente til hun var fremme og ropte til Gamarala «Hvor stor er kista vi kan fylle gullpenger i?» Gamarala snudde seg mot den gamle konen og sa «Så stor!» Samtidig slapp han taket i halen for å vise den gamle kona størrelsen på kista. Dermed var det gjort. Den hvite elefanten fortsatte alene mot himmelen, mens Gamarala og resten av landsbyboerne falt ned på jorda.

I lang, lang tid etterpå møtte landsbyboerne opp ved Gamaralas grønnsakshage hver kveld og ventet på elefanten. De håpet de kunne bli med opp til himmelen en gang til, men den hvite elefanten kom aldri tilbake.

